

POSTANOWIENIE
z 7 stycznia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Bartosz Stankiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 7 stycznia 2026 r. w Warszawie wniosku z 2 stycznia 2026 r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, wniesionego przez zamawiającego POLREGIO spółkę akcyjną z siedzibą w Warszawie przy ul. Kolejowej 1 (01-217 Warszawa) w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. *Wykonanie naprawy czwartego poziomu utrzymania pojazdów serii EN90*

postanawia:

**odmówić uchylenia zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku
lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.**

UZASADNIENIE

POLREGIO spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie (zwana dalej: „zamawiającym”) działając na podstawie art. 577 ustawy z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, zwanej dalej: „Pzp”), 2 stycznia 2026 r. złożyła, na podstawie art. 578 ust. 1 Pzp, do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. *Wykonanie naprawy czwartego poziomu utrzymania pojazdów serii EN90*, o numerze Gd.240.1516.2025 (zwanym dalej: „postępowaniem”).

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 27 sierpnia 2025 r., pod numerem publikacji: 559275-2025 (numer wydania Dz.U. S: 163/2025).

Szacunkowa wartość zamówienia jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 Pzp.

Wniosek został złożony w związku z wniesieniem odwołania 15 grudnia 2025 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: MWM Rail Service spółkę

z ograniczoną odpowiedzialnością oraz SERWIS POJAZDÓW SZYNOWYCH spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową (zwanych dalej: „odwołującym”).

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku zamawiający wskazał, że przedmiotem zamówienia w postępowaniu jest wykonanie naprawy czwartego poziomu utrzymania pojazdów serii EN90 zgodnie z Dokumentacją Systemu Utrzymania (DSU) wraz z ich zmianami, Dokumentacją Techniczno-Ruchową (DTR) pojazdu i zainstalowanych w nim urządzeń, warunkami Technicznymi Wykonania i Odbioru Pojazdu, jak i również Katalogiem części zamiennych oraz instrukcją o utrzymaniu pojazdów kolejowych z napędem Pt-5.

Dalej zamawiający wyjaśnił, że w postępowaniu została złożona oferta przez wykonawcę PESA Mińsk Mazowiecki S.A. (zwanego dalej: „wykonawcą”), która to oferta otrzymała najwyższą liczbę punktów w kryteriach oceny ofert. Zamawiający wezwał ww. wykonawcę do przedstawienia podmiotowych środków dowodowych. Wykonawca przedstawił środki oraz oświadczenie, z którego wynikało, że popełnił błąd w kalkulacji ceny oferty i nie uwzględnił wymiany kół monoblokowych zestawów kołowych oraz wymiany tarcz hamulcowych w pojazdach typu EN90, wskazał też na ryzyko braku możliwości zakończenia prac w terminie, czego nie przyjmuje zamawiający albowiem wykonawca - PESA Mińska Mazowiecki S.A. jest związany ofertą, którą złożył, mając zapewniony pełny dostęp do dokumentacji postępowania i będąc świadomy, zwłaszcza jako podmiot profesjonalny w obrocie, jego zakresu i warunków. Wykonawca ten nie przedłożył też dokumentów na wezwanie w pierwszym terminie, wnosząc o jego przedłużenie, nie uwzględniając, że mając na uwadze stały udział wykonawcy – PESA Mińsk Mazowiecki S.A. w udzielanych przez zamawiającego zamówieniach, zamawiający w znacznej mierze dysponował niezbędnymi dokumentami.

Zdaniem zamawiającego brak zawarcia umowy w trybie natychmiastowym doprowadzi do wyłączenia pojazdów z ruchu ze względu na upływ terminów ważności świadectw sprawności technicznej. Skutkiem tego będzie:

- 1) konieczność odwołania części połączeń przewidzianych w rozkładzie jazdy;
- 2) drastyczne obniżenie komfortu i bezpieczeństwa podróżnych (przepełnienie pozostałych składów oraz w przypadku kolizji/zepsucia się składu brak realizacji przejazdów – przy czym w okresie zimowym sytuacje losowe związane z kolizjami/ psuciem się składu są znacznie częstsze niż w innych okresach, a dochodzi do tego wzmożony ruch związany z obsługą zimowego ruchu turystycznego);
- 3) ryzyko nałożenia na zamawiającego kar umownych za niewykonanie zakontraktowanej pracy przewozowej.

Zamawiający wyjaśnił, że świadczy usługi przewozu, które to usługi nie są zwykłą działalnością komercyjną, lecz wypełniają misję publiczną. Zapewnienie przez Państwo ciągłości przewozów pasażerskich stanowi realizację podstawowych potrzeb zbiorowych

społeczeństwa. Sprawna komunikacja kolejowa jest niezbędna dla funkcjonowania gospodarki państwa, umożliwiając obywatelom dostęp do miejsc pracy, ośrodków edukacji oraz placówek ochrony zdrowia. Ponadto pojazdy serii EN90, których dotyczy naprawa p4, są kluczowym ogniwnem w systemie transportowym. Pojazdy serii EN90 są największymi pojazdami, jakimi dysponuje Pomorski Zakład w Gdyni, mają największą liczbę miejsc ogółem 569 miejsc każdy. Mają długie resursy pomiędzy przeglądami, tj. p1 co 5000 km +/- 10%, p2 co 50000 km +/- 10%. Pojazdy wyposażone są w liczne udogodnienia zwiększające komfort i bezpieczeństwo podróży. Wyposażone są m.in. w klimatyzację, toalety WC w obiegu zamkniętym, czy miejsca dla rowerów. Ponadto konstrukcja pojazdów zapewnia wysoki poziom bezpieczeństwa m.in. poprzez spełnienie czterech scenariuszy zderzeniowych wg PN-15227:2008. Brak terminowej naprawy tych składów bezpośrednio uderza w bezpieczeństwo publiczne. Interes państwa przejawia się w tym przypadku w zapewnieniu infrastruktury i taboru, który spełnia rygorystyczne normy techniczne. Dopuszczenie do sytuacji, w której pasażerowie są zmuszeniu do korzystania z przepełnionych składów albo alternatywnych, mniej bezpiecznych środków transportu, stanowi bezpośrednie naruszenie obowiązku państwa do dbania o bezpieczeństwo obywateli. Ciągłość świadczenia usług publicznych – przewozowych jest jednym z narzędzie walki z wykluczeniem komunikacyjnym. Interes społeczeństwa wymaga, aby system transportu był przewidywalny, niezawodny i dostępny. Wyłączenie taboru z eksploatacji, w tym tak kluczowego jak pojazdy EN90, z powodu działań wykonawców zmierzających do przedłużenia postępowania, w tym mogących spowodować możliwość potencjalnego uchylecia się od zawarcia umowy, a także przedłużająca się procedura odwoławcza uderza w najsłabszą grupę społeczną, dla której kolej jest często jedynym środkiem lokomocji. Potencjalna „korzyść” wykonawcy odwołującego się w postępowaniu, jest nieproporcjonalnie mała w zestawieniu z „kosztem społecznym”, jakim może być paraliż komunikacyjny.

Zamawiający podkreślił, że jest w chwili obecnej w trudnej sytuacji taborowej. Przedmiotowe postępowanie nie jest jedynym postępowaniem, które w sposób znaczący się przedłuża. Dodatkowo w innych umowach dotyczących napraw pojazdów zachodzi konieczność przedłużenia terminu realizacji napraw ze względu na wykrycie dodatkowych wad i usterek wymagających naprawy, a których przed oddaniem do naprawy i rozebraniem składu nie dało się dostrzec – na przykład w postępowaniach nr:

- 1) Zg.240.255.2024 pn. *Wykonanie czynności trzeciego poziomu utrzymania wraz z obsługą techniczną kompletnych zespołów napędowych spalinowych pojazdów szynowych,*
- 2) Zg. 240 2541.2024 pn. *Wykonanie czynności trzeciego poziomu utrzymania wraz z obsługą techniczną kompletnych układów napędowych spalinowych pojazdów szynowych,*
- 3) Zg.240.2735.2024 pn. *Wykonanie naprawy rewizyjnej zestawów kołowych wraz z wymianą kół monoblokowych w dwóch pojazdach szynowych serii SA133.*

W tym kontekście zamawiający wyjaśnił, że wszczął postępowanie w 27 sierpnia 2025 r. Już w chwili obecnej na wielu liniach działają składy z tzw. „rezerwy” zamawiającego, a niektóre Zakłady nie posiadają żadnej rezerwy. Dalsze, przedłużające się wyłączenie składów objętych tym zamówieniem, w sposób realny zagrozi możliwości zapewnienia ciągłości świadczenia usług przewozu. Zamawiający podkreślił, że sytuacja dotycząca taboru, w jakiej się w chwili obecnej znajduje nie jest sytuacją zależną od niego i przez niego spowodowaną. Jest to sytuacja, która wyniknęła ze zbiegu wielu okoliczności, których nie dało się przewidzieć i im przeciwdziałać. Zamawiający wskazał, że wszystkie przeglądy i naprawy planuje z wyprzedzeniem, tak by zapewnić ciągłość świadczenia usług. Niestety, okoliczności wskazane w powyżej, a także zwiększona ilość kolizji na torach doprowadziła do tego, że w chwili obecnej każdy działający skład jest bardzo cenny. Świadectwa sprawności technicznej pojazdów (EN90) objętych zamówieniem przypadają dla pojazdów w dniach:

- EN90-006 24-11-2025;
- EN90-007 24-11-2025;
- EN90-008 11-12-2025;
- EN90-009 12-12-2025;
- EN90-010 16-02-2026.

Wygaśnięcie świadectwa powoduje, że pojazdy nie mogą być użytkowane – obecnie cztery pojazdy już są wyłączone z użytkowania. Podkreślenia wymagał fakt, że transport kolejowy działa, jak sieć naczyń połączonych. Każde opóźnienie w naprawie taboru generuje koszty m.in. związane z uruchomieniem linii zastępczych autobusowych. Są to koszty często ponoszone bezpośrednio przez Skarb Państwa lub Jednostki Samorządu Terytorialnego. W interesie publicznym jest zatem, aby minimalizować tego typu dodatkowe wydatki. W przedmiotowej sprawie, dochodzi do zderzenia interesu prywatnego wykonawców z interesem publicznym, wyrażającym się w zapewnieniu obywatelom bezpiecznego i przewidywalnego transportu kolejowego. Jest to obszar działalności Państwa, nad którego poprawą od wielu lat pracują wspólnie podmioty świadczące tego typu usługi i władze publiczne (w tym organizatorzy publicznego transportu zbiorowego), poprawiając wizerunek transportu kolejowego i zapewniając zwiększoną dostępność oraz swobodę przemieszczania się obywatelom. Dokonując porównania obu interesów, należy wskazać, że w tej sprawie interes publiczny przeważa nad interesem prywatnym, tj. interesem wykonawcy w uzyskaniu zamówienia. Oczekiwanie przez zamawiającego na zakończenie procedury odwoławczej doprowadzi prawdopodobnie do przekroczenia terminu związania ofertą (21 stycznia 2026 r.), a w najgorszym przypadku do braku podpisania umowy o udzielenie zamówienia, co wywoła nieodwracalne skutki (brak taboru i świadczenia usług), których nie da się zrekompensować w późniejszym terminie.

Zdaniem zamawiającego nie można było także pominąć, że wybrany wykonawca – PESA Mińsk Mazowiecki S.A., w piśmie z 26 listopada 2025 r. przyznał się niejako do braku możliwości realizacji zadania zgodnie ze złożoną ofertą. Zamawiający wskazał, że wykonawca złożył oświadczenie, z którego wynikało, że:

- 1) wykonawca popełnił błąd w kalkulacji ceny, nie uwzględniając kluczowych i kosztownych elementów oraz
- 2) wykonawca wskazał na realne (zdaniem wykonawcy) ryzyko niedotrzymania terminów umownych.

Zamawiający stwierdził, że z jego doświadczenia wynika, że tego typu oświadczenia w pismach składane są przez wykonawców w celu późniejszego dowodzenia nadużycia przez zamawiającego instytucji zatrzymania wadium. Wykonawcy powołują się wtedy na to, że informowali zamawiającego o błędach i ich oferty powinny podlegać odrzuceniu, a wadium nie powinno być zatrzymane. Wykonawca PESA Mińsk Mazowiecki S.A. został wezwany do przedstawienia podmiotowych środków dowodowych 29 października 2025 r. W odpowiedzi na wezwanie nie przedstawił wszystkich wymaganych dokumentów. 21 listopada 2025 r. został wezwany do ich uzupełnienia z terminem do 25 listopada 2025 r. Wezwaniem do uzupełnienia były objęte standardowe dokumenty składane przez wykonawców w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego – Krajowego Rejestru Karnego (KRK). Są to dokumenty, które wykonawcy na bieżąco pobierają i przechowują na serwerach, tak by dysponować aktualnymi na wypadek wezwania przez zamawiającego, w szczególności wykonawcy, którzy permanentnie są uczestnikami rynku zamówień publicznych. Przedmiotem uzupełnienia było KRK dla podmiotu zbiorowego – PESA Mińsk Mazowiecki S.A. oraz jednego z członków zarządu. Wymaganie KRK dla obu zakresów nie jest niczym nadzwyczajnym i zaskakującym. Wykonawca PESA Mińsk Mazowiecki S.A. wniósł o przedłużenie terminu na złożenie dokumentów do 28 listopada 2025 r. Dodatkowo zamawiający podniósł, że wniesione odwołanie przez Konsorcjum firm posługuje się, co budzi wątpliwości, tożsamymi argumentami w zakresie zasadności odwołania i błędów w rozumowaniu zamawiającego, co w swojej korespondencji z zamawiającym przedstawia PESA Mińsk Mazowiecki S.A. Wniesione odwołanie może spowodować (mając na uwadze terminy rozpatrywania odwołań w chwili obecnej przez Izbę) doprowadzenie do upłynięcia terminu związania ofertą PESA Mińsk Mazowiecki S.A. i braku konieczności zawarcia przez tegoż wykonawcę umowy w związku z upływem terminu związania ofertą. Brak zawarcia umowy w terminie związania ofertą (a dotychczasowe działania wykonawcy, którego oferta została uznana przez zamawiającego za najkorzystniejszą niestety nie wskazują na wolę zawarcia umowy mimo związania ofertą), z dużą dozą prawdopodobności doprowadzi do sytuacji, w której umowa nie zostanie zawarta i zamawiający będzie musiał ponawiać postępowanie. Trzeba mieć nadto także na uwadze, że w postępowaniu już raz zostało wniesione odwołanie datowane 8 września 2025 r. na

postanowienia SWZ, co doprowadziło do przesunięcia terminu składania ofert, w szczególności oczekiwanie na rozpoznanie sprawy przez Krajową Izbę Odwoławczą. W ocenie zamawiającego wykonawca – PESA Mińsk Mazowiecki S.A. podejmuje czynności faktycznie postponujące obowiązek przystąpienia do zawarcia umowy, m.in. wnioskuje o przedłużenie terminu na złożenie podmiotowych środków dowodowych, które już są w posiadaniu zamawiającego lub są dla zamawiającego łatwo dostępne. Działania powyższe, w zestawieniu z oświadczeniem o błędnej kalkulacji i braku możliwości realizacji w terminie, mogą wskazywać, że celem wykonawcy nie jest zawarcie umowy, co z kolei jest kluczowe dla zamawiającego w czasie, który jest krytyczny dla zachowania ciągłości ruchu kolejowego. Wątpliwości zamawiającego budziła również zbieżność argumentacji odwołującego względem argumentacji znajdującej się w pismach wykonawcy PESA Mińsk Mazowiecki S.A i zamawiającego. Zamawiający wskazał, że poczytuje działania odwołującego jako nadużywanie przez wykonawców prawa procesowego, które skutkować będzie wstrzymaniem procedury zawarcia umowy z wyłonionym wykonawcą, który w ofercie deklarował zdolność do realizacji zadania.

W ocenie zamawiającego, zaoferowane w postępowaniu ceny nie świadczą o faktycznej nienależytej wycenie przedmiotu zamówienia czy braku możliwości realizacji. Wszyscy zainteresowani wykonawcy mieli nieskrępowany dostęp do dokumentacji zamówienia i zapoznania się z zakresem rzeczowym prac nad pojazdami, a wszyscy ww. wykonawcy są podmiotami działającymi w obrocie profesjonalnym, którzy z pewnością powinni potrafić zrozumieć zakres zamówienia i składając ofertę potwierdzili gotowość do jego realizacji. Zdaniem zamawiającego ceny ofertowe korelują z zakresem rzeczowym prac.

Mając na uwadze całość przedstawionej powyżej argumentacji, zamawiający wskazał, że uprawdopodobnił on zajście okoliczności objętych normą art. 578 Pzp, tj. brak zawarcia umowy może spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Zgodnie z art. 578 ust. 1 Pzp *Zamawiający może złożyć do Izby wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy, o którym mowa w art. 577.*

Z kolei stosownie do treści przepisu art. 578 ust. 2 Pzp *Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli:*

1) niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów,

w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia;

2) zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy.

Zamawiający we wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy z 2 stycznia 2026 r. wskazał na podstawy uchylenia zakazu zawarcia umowy określone w art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 Pzp.

Izba zwróciła uwagę, że uchylenie zakazu zawarcia umowy jest wyjątkiem od ogólnej reguły, zgodnie z którą umowę w sprawie zamówienia publicznego zawiera się dopiero po ogłoszeniu przez Izbę orzeczenia kończącego postępowanie odwoławcze. Zamawiający powinien zatem wykazać, że istnieje potrzeba niezwłocznego zawarcia umowy, bez przewidzianego prawem oczekiwania na orzeczenie Izby w przedmiocie rozstrzygnięcia odwołania.

Rozpoznając wniosek, Izba stwierdziła, że wskazane przez zamawiającego okoliczności nie uzasadniały uchylenia zakazu zawarcia umowy na podstawie art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 Pzp.

W odniesieniu do przesłanki uchylenia zakazu zawarcia umowy określonej w art. 578 ust. 2 pkt 1 Pzp, Izba stwierdziła, że przywołany przepis wymaga ustalenia po pierwsze, czy niezawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego, spowoduje negatywne skutki dla interesu publicznego. Jeśli odpowiedź na to pytanie jest pozytywna, wówczas należy zbadać, czy negatywne skutki przewyższają korzyści związane z ochroną wszystkich interesów zagrożonych uszczerbkiem skutkiem czynności podjętych przez zamawiającego.

Składając wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy, zamawiający musi w sposób szczegółowy i za pomocą precyzyjnych twierdzeń wykazać wpływ wykonania danego zamówienia na ochronę słusznego interesu publicznego, którego niewykonanie w sposób ewidentny przekracza potrzebę ochrony praw odwołującego się wykonawcy. Ponadto, Izba stoi na stanowisku, że powody dla których zamawiający sięga po tę wyjątkową instytucję nie mogą być wywołane działaniem zamawiającego, lecz powinny wynikać z okoliczności od niego niezależnych, a zamawiający powinien wyczerpać wszelkie inne dostępne mu środki aby osiągnąć cel w postaci udzielenia zamówienia w pożądanym terminie.

Zamawiający we wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy przedstawił szeroką argumentację odnoszącą się do zagadnienia interesu publicznego. Argumentacja ta miała uzasadniać spełnienie przesłanki wskazującej, że niezawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego, spowoduje negatywne skutki dla interesu publicznego. Izba odnosząc się do tej argumentacji stwierdziła, że zawierała one godne uwagi twierdzenia, które w ogólności zasługiwały na aprobatę. Przy czym analizując przedmiotowy wniosek nie można było poprzestać wyłącznie na zagadnieniach ogólnych, ponieważ najistotniejsze znaczenie miały

indywidualne okoliczności przedmiotowej sprawy, które ostatecznie wpłynęły na rozstrzygnięcie przedmiotowego wniosku.

Przechodząc do szczegółów, Izba stwierdziła, że z opisu stanu faktycznego sprawy zaprezentowanego przez zamawiającego wynikały następujące, kluczowe okoliczności:

- po pierwsze wykonawca PESA Mińsk Mazowiecki S.A. w trakcie oceny i badania ofert przesłał zamawiającemu pismo, w którym wprost przyznał się, że popełnił błąd w kalkulacji ceny, nie uwzględniając kluczowych i kosztownych elementów oraz wskazał na realne, jego zdaniem, ryzyko niedotrzymania terminów umownych;
- po drugie można było z dużym prawdopodobieństwem założyć, że wykonawca PESA Mińsk Mazowiecki S.A. dąży do tego żeby nie zawierać umowy z zamawiającym, na co wskazywał m. in. fakt przyznania się do błędów w sporządzonej wycenie i pominięcia w niej istotnego zakresu zamówienia czy też złożenie niekompletnych podmiotowych środków dowodowych, nawet po wezwaniu do ich uzupełnienia;
- po trzecie zamawiający zdecydował się jednak wybrać ofertę wykonawcy PESA Mińsk Mazowiecki S.A. jako najkorzystniejszą, uznając tym samym, że oferta tego wykonawcy nie podlegała odrzuceniu, a działania wykonawcy mają prowadzić do tego, aby umowa o udzielenie zamówienia publicznego ostatecznie nie została zawarta, a dodatkowo zamawiający nie mógł w związku z tym zatrzymać wadium wykonawcy;
- po czwarte odwołujący wniósł odwołanie wobec czynności wyboru oferty najkorzystniejszej złożonej przez wykonawcę PESA Mińsk Mazowiecki S.A. oraz zaniechania odrzucenia oferty tego wykonawcy, co zamawiający interpretował jako nadużywanie prawa procesowego, które skutkować będzie wstrzymaniem procedury zawarcia umowy z wyłonionym wykonawcą, który w ofercie deklarował zdolność do realizacji zadania.

Izba uznała, że stan faktyczny przedmiotowej sprawy nie uzasadniał uchylecia zakazu zawarcia umowy ze względu na ochronę interesu publicznego. W ocenie składu orzekającego w pierwszej kolejności należy rozpoznać odwołanie, ponieważ z pewnością nie leży w interesie publicznym podpisanie umowy z wykonawcą, który tak bardzo nie chciał, aby jego oferta została wybrana jako najkorzystniejsza, że sam z własnej inicjatywy próbował storpedować wybór swojej własnej oferty jako najkorzystniejszej. Zawarcie umowy w takich warunkach może doprowadzić wyłącznie do negatywnych konsekwencji, takich jak np. nienależyte wykonanie umowy. W konsekwencji nie można uznać żeby realizowanie umowy w taki sposób leżało w interesie publicznym, szczególnie mając na uwadze znaczenie tego zamówienia dla usług świadczonych przez zamawiającego, co podkreślał sam zamawiający w uzasadnieniu wniosku. W związku z tym, w sytuacji sporu pomiędzy odwołującym a zamawiającym, w celu rozstrzygnięcia czy oferta wybranego wykonawcy nie podlegała odrzuceniu i przez to wykonawca może przystąpić do realizowania zadań tak istotnych

z punktu widzenia interesu publicznego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy, konieczne jest przeprowadzenie postępowania odwoławczego przed zawarciem umowy.

W zakresie drugiej przesłanki skład orzekający uznał, że uchylenie zakazu zawarcia umowy na podstawie art. 578 ust. 2 pkt 2 Pzp jest możliwe w sytuacji, w której zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy. Należy podkreślić, że w tym przypadku wymagane jest uprawdopodobnienie przez zamawiającego zaistnienia tej przesłanki.

Izba stwierdziła, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy zamawiający nie uprawdopodobnił, że odwołanie wniesione zostało wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy. W tym kontekście Izba stwierdziła, że przepis art. 578 ust. 2 pkt 2 Pzp odnosi się jedynie do przypadków oczywistych, które nie wymagają szczegółowej analizy odwołania. Natomiast skorzystanie przez wykonawcę w toku postępowania o udzielenie zamówienia ze środków ochrony prawnej nie jest sytuacją nadzwyczajną i z pewnością jest to okoliczność, która przez zamawiającego powinna być wzięta pod uwagę np. przy planowaniu ryzyka wpływającego na czas potrzebny na udzielenie zamówienia.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności, Izba postanowiła jak w sentencji, na podstawie art. 578 ust. 3 i 4 Pzp, uznając, że przesłanki z art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 Pzp nie zostały spełnione, co skutkowało odmową uchylenia zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

Stosownie do art. 578 ust. 4 zdanie drugie Pzp na postanowienie nie przysługuje skarga.

Przewodniczący: